

Arrest

nr. 30 234 van 31 juli 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister bevoegd voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 2 april 2009 (30 maart 2009) tot onontvankelijkheid van een aanvraag tot regularisatie van het verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juli 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Aan verzoeker die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, wordt op 19 maart 2004 bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 7 april 2004 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 27 januari 2006 huwt verzoeker met een tot vestiging in het Rijk gemachtigde vreemdeling.

Op 6 april 2006 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 10 van de Vreemdelingenwet.

Op 17 mei 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 7 oktober 2008 blijkt uit DNA-onderzoek dat verzoeker de vader is van een kind van Belgische nationaliteit, geboren te Brussel op 1 juli 2001. Verzoekers echtgenote is de moeder van dit kind.

Op 20 oktober 2008 dient verzoeker schriftelijk een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 10 van de Vreemdelingenwet.

Op 5 december 2008 biedt verzoeker zich persoonlijk aan bij het gemeentebestuur om een aanvraag in te dienen om machtiging tot verblijf op basis van artikel 10 van de Vreemdelingenwet.

Op 30 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag tot regularisatie van het verblijf. Dit is de bestreden beslissing.

“In toepassing van artikel 12 § 1, 3° van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is de aanvraag ONONTVANKELIJK.

MOTIVERING

De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheden waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De motieven die betrokkene inroept, te weten:

1. Het feit dat betrokkene in België gehuwd is en dat zijn vrouw een onbeperkt verblijf heeft, houden geen buitengewone omstandigheden in. Betrokkene zou slechts een beperkte tijd van zijn echtgenote gescheiden zijn wanneer hij zijn machtiging in het buitenland dient te halen.

Het feit dat betrokkene samen met zijn vrouw een kind heeft, welke de Belgische nationaliteit heeft, en welk hij in een procedure zit voor erkenning van het kind, het feit dat reeds bewezen werd dat het kind van hem is door een DNA-test, vormen eveneens geen buitengewone omstandigheden. Een tijdelijke verwijdering van het grondgebied betekent niet dat betrokkene definitief gescheiden wordt van de partner en zijn kind. Van zodra betrokkene zich immers in het bezit gesteld heeft van de nodige documenten (vereist voor een legale binnenkomst in België), staat het betrokkene vrij zich opnieuw te verenigen met zijn partner en kind. Bijgevolg is de terugkeer naar het land van herkomst teneinde er een machtiging aan te vragen, niet onverenigbaar met het recht op gezinsleven.

Het vaderschap van een Belgisch kind heeft niet automatisch het verwerven van een verblijfsrecht op het Belgisch grondgebied tot gevolg.

2. Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

3. Dat betrokkene reeds 9 jaar in België verblijft, verantwoordt eveneens niet dat de aanvraag tot regularisatie op basis van art. 10, 12bis § 1, 3° van de wet van 15/12/1980 in België wordt aangevraagd. Aan betrokkene werd namelijk op 19/03/2004 een bijlage 12 (een bevel om het grondgebied te verlaten) betekend. Betrokkene wist dus sedertdien dat hij het Belgisch grondgebied diende te verlaten. Betrokkene verkoos echter hieraan geen gevolg te geven, met als resultaat dat hij sedertdien illegaal op het Belgische grondgebied verblijft.

Bijgevolg wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard door de bijlage 15ter aan betrokkene te betekenen.”

Op 8 april 2009 dient verzoeker een aanvulling in bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, derde lid, ingediend op 7 april 2004.

Op 16 juni 2009 wordt deze aanvraag ingewilligd en worden naar de gemeente Anderlecht instructies verstuurd om verzoeker een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister te verstrekken, geldig voor één jaar.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de verzoekende partij in de repliekmemoirie om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

Ingevolge de instructies verstuurd naar de gemeente Anderlecht, werd verzoeker in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, geldig voor één jaar. Het verblijf van verzoeker is bijgevolg momenteel legaal.

Ter zitting van 28 juli 2009 zet verzoeker uiteen dat hij meent zijn belang te behouden bij huidige vordering, omdat hem slechts een tijdelijk verblijfsrecht werd toegestaan.

Artikel 13, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.”

Artikel 13, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van drie jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, § 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode wordt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur.”

Uit de bewoordingen van artikel 13, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet volgt dat het door verzoeker beoogde verblijfsrecht middels zijn aanvraag op basis van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, gedurende de eerste drie jaren eveneens tijdelijk is.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Mocht de bestreden beslissing worden vernietigd, beschikt verzoeker nog steeds over zijn tijdelijk verblijfsrecht, dat verlengd kan worden indien hij aan bepaalde voorwaarden voldoet.

Het verblijfsrecht dat kan worden verkregen op grond van een aanvraag op basis van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, is initieel evenzeer tijdelijk zoals hierboven wordt uiteengezet. Om zijn belang te behouden, dient verzoeker aan te tonen dat hij nog steeds benadeeld wordt door de bestreden

beslissing. Door zich te beperken tot de mededeling dat het reeds verkregen verblijfsrecht slechts een tijdelijk verblijfsrecht is, slaagt verzoeker er niet in aan te tonen dat hij nog benadeeld wordt door de bestreden beslissing en dat de nietigverklaring van huidige bestreden beslissing een nuttig effect kan sorteren (RvS 1 december 2004, nr. 137 920).

Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij nog getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig juli tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET